

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת שמות תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ו

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת שמות תשפ"ו – משל האורח

לא משהו קטן. אז גם בדבר הזה כמו בכל דבר, צריך לראות את מפת הקרב.

חוץ מזה, אם ה' בחר בד' מה יש לך להגיד על זה? יש לך השגה למה הוא בחר בד' הוא רוצה אותך. למה? כי אתה גינני, למה? כי אתה שמן, למה? כי אתה רזה – מה זה משנה?! ה' מבקש שתלך, אתה השליח ללכת לגאול את ישראל. אתה חושב שאחיד טוב יותר? את מי מעניין מה אתה חושב ומי זה אחיד ואם הוא יותר גדול ממך בנבואה או פחות גדול ממך בנבואה? הבורא יתברך מבקש.

אבל בעולם התהו כל ספירה אמרה 'אנא אמלוד', אנא אמלוד', יצאו עשר ספירות עשר נקודות אחת תחת השניה – וכל ספירה רצתה לקחת לעצמה גם את השפע וגם למלוד, אף אחד לא רצה להשפיע. וזה גרם למשיכת השפע, 'אתם רוצים למלוד? קחו'. והכלים נשברו. ואז התגבר הרע, יצא מהכח אל הפועל הרע, שקודם הוא היה רק בכח, עכשיו הוא יצא מהכח אל הפועל.

אולי כאן משה רבינו מסרב כדי לתקן את הענין של עולם התהו של 'אנא אמלוד', אנא אמלוד' – 'לא, אני לא רוצה למלוד. לא, אני לא רוצה למלוד. לא, אני לא רוצה להיות הגואל. אני כלום', שזה מתאים מאוד למשה רבינו העניו מכל אדם, שזו מדה מצוינת, אבל חשוב יותר לשמוע מה שה' אומר, מה ה' רוצה.

אבל לפעמים ה' מנסה את האדם, כמו שגם נסה אותו בהמשך כשהוא אמר שהוא יעשה אותו לגוי גדול ושאת עם ישראל ה' יעזור... הבנתם? אז היחסים עם הקדוש ברוך הוא, זה לא דבר פשוט. אנחנו גם לא יודעים איזו מדה מהנהגתו היא הפועלת בכל דבר – אנחנו לא יודעים, בתורה כתוב, אנחנו לא יודעים – אם זה מצד הדין, אם זה מצד החסד, מה המטרה. את כל מפת הקרב הנסתרת שבשמים אנחנו לא יודעים. אנחנו בקושי יודעים את מפת הקרב הגלויה שלנו פה...

אז בענין הזה משה רבינו היה זהיר, אבל מתח את זה קצת כנראה יותר מדי, כמובן לשם שמים, זך ונקי – עד שה' יתברך אמר לו: 'זהו, אתה הולך'. עובדה שהוא הלך.

הנושא השני: הוא הולך, בסדר. הוא צריך לבקש רשות מיתרו, כי הוא נשבע שלא יצא משם בלי רשותו. והוא לא אומר לו: 'ה' התגלה אלי, ואני הולך לגאול את ישראל'. הוא אומר לו שהוא רוצה לחזור למצרים לראות את החבריה שלו, לראות מה נשמע – במלים שלי, כן! אז יתרו לא מתנגד, 'בסדר גמור. אתה רוצה?

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת שמות, ספר שמות, פלא פלאים, תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו משתדלים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

קפצו לי הפעם המון סוגיות, אבל אי אפשר לטפל בכל הסוגיות. נתחיל בענין של הסירוב של משה רבינו ללכת להיות הגואל. טוב, אז יש על זה כמה דברים להגיד. בפשט, ברור, הוא עניו מכל אדם, והוא גם היה מגמגם והוא חשב שמגיע לאהרן. טוב, בסדר – אבל שבוע הוא מסרב.

אז רציתי להביא כאן את משל האורח, זה משל בסיסי בתורתו של בעל הסולם הקדוש זי"ע.

אז ככה – משל האורח: יש אורח, יש בעל הבית. האורח בא, ובעל הבית רוצה לתת לו לאכול. האורח מתבייש, מתבייש לקבל מבעל הבית, אז הוא מסרב. אבל בעל הבית רוצה לענג את האורח, אז הוא עוד פעם מביא לו לאכול, ועוד פעם האורח מסרב. ממשיך המשא ומתן עד לנקודה שהאורח מבין שאם עכשיו הוא יקבל את האוכל הוא יעשה נחת רוח לבעל הבית ולא יהיה לו 'שינוי צורה', כלומר הוא לא יקבל על מנת לקבל, אלא הוא יקבל על מנת לתת, לתת נחת רוח. זו עבודה לְשִׁמָּה על פי בעל הסולם, על פי המשל הזה, משל יפה מאוד.

זאת אומרת שכשהאדם מקבל לעצמו יש לו הפכיות הצורה מהקדוש ברוך הוא, כי הקדוש ברוך הוא רק נותן. אז צריך לקבל על מנת לתת. זה הבסיס של התורה של בעל הסולם הקדוש זי"ע. במשל הזה יש מקום לאורח לסרב, כי הוא לא רוצה להרגיש בושת פנים שהוא מקבל משהו בחינם. על ידי זה שהוא מסרב ובעל הבית מפציר, עוד פעם מפציר, עוד פעם מסרב – כבר יש פה כלים לקבלת השפע, כדי לעשות נחת רוח. זה לא שהאורח כשהוא רעב, זה לא שהוא לא יחנה – הוא יחנה, אבל המטרה היא להנות לבעל הבית.

ככה גם עם ישראל, אנחנו, בתורה ומצוות – האדם יש לו עונג שבת, אה, בטח, הוא מתענג על השבת, אבל הוא מתענג כי זה ציווי כדי לעשות נחת רוח לקדוש ברוך הוא.

כאן אנחנו רואים את משה רבינו מסרב, וזה הזכיר לי את הענין הזה של משל האורח. הוא מסרב, מסרב, עד שבסוף ה' יתברך כועס עליו, זה כבר עבר את הגבול. 'יִצְחָר', ה' כעס, חרון אף זה

תלך'. הוא לא אומר לו את האמת, שהוא לא הולך לשם כי הוא מתגעגע לחברים שלו, למשפחה שלו, למישהו, הוא לא, הוא מסתיר את זה.

זאת אומרת, זה לפי הכלל בקבלה: להתאים את האור לכלי. קודם ראינו, אם האור לא מותאם לכלי – זה יכול להביא לשבירת הכלים. אז יתרו, עם כל הכבוד לו שהיה איש רוחני, הוא היה עובד עבודה זרה אז לא היה ראוי להגיד לו יותר מדי.

נקודה שלישית: הם באים בדרך למצרים, ופתאום כשהוא כבר הולך להיות הגואל בא הנחש ורוצה לבלוע אותו, שזה מלאך, כן? נגזרה עליו מיתה, אומר רש"י. למה? הוא לא מל את הבן שלו. הוא היה צריך למול אותו, והוא התמהמה כי רצה למצוא מקום מותאים – על זה כבר נגזרה מיתה, על זה באים להרוג אותו.

ועל זה צִפְרָה הצילה אותו כשהבינה את הרמז, כי המלאך הזה שהיה בדמות של נחש בלע אותו עד הברית. אז היא הבינה, היא מלה את הבן, והצילה את משה רבינו. אתם יודעים שחיה אמנו עשתה בדיוק ההפך. היא הפילה את אדם וגרמה למותו. פה היא מצילה אותו, ומתקנת את הענין הזה. הכל לפי הסוד. הכל סודי סודות ודברים שאי אפשר, אי אפשר להשיג אותם בכלל. וגם אם משיגים אותם, אי אפשר להסביר אותם. אבל משהו צריך... בעזרת ה'. אז זו הנקודה השלישית.

עכשיו הוא בא למצרים והוא צריך לגייס תמיכה. זה דבר קשה. למה? הם מצפים שהגואל יבוא, ויגיד שתי מלים – והכל יסתדר וגמרנו. מה כל הסיפורים פה? למה כל הסיפור? הוא צריך לבוא לשכנע את זקני ישראל, לשכנע את עם ישראל, ואחר כך להבדיל ללכת לשכנע את פרעה. וגם לפרעה הוא לא אומר שהוא בא לגאול את ישראל, רק שישחרר את ישראל כמה ימים לעבוד את ה' במדבר. הוא לא אומר אם הם יחזרו או לא יחזרו. בטח שמתם לב לזה. והדבר הזה לא פשוט בכלל. לכן הוא מקשה על ה' יתברך ואומר לו 'למה שיאמינו לי שהתגלית אלי?' אז הוא נותן לו את האותות והמופתים האלה של המטה שנהפך לנחש ואת זה שהוא מכניס את היד שלו ומוציא אותה לבנה, מצורעת, והוא מכניס אותה בחזרה והיא יוצאת נקיה. יפה. אחר כך אנחנו רואים שגם בכישוף החרטומים יכלו לעשות את ענין המטה שהופך לנחש וכן הלאה.

וזו בכלל שאלה: האם צריך לעשות אותות ומופתים כדי לחזק את האמונה, או משהו אחר? תראו כמה אותות ומופתים היו לעם ישראל באמצעות משה עד שיצאנו ממצרים, אחר כך על הים, אחר כך בבית ראשון ואחר כך בבית שני. ובכלל כל ההיסטוריה של עם ישראל היא הכל נס אחד. לא מובן איך העם הזה שורד וכל אלה שרצו לפגוע בו אינם. וכל מה שכתוב בנביאים מתקיים מול העיניים. אחרי אלפיים שנה עם ישראל שב לארצו, וכל מה שקורה, כל התהליך הזה שאנחנו חיים בו – הכל לא רגיל, אין שום עם כזה, אין דבר כזה.

אז זה עוזר לנו? כשבן אדם צריך להתחזק בעבודת ה' הנסים והנפלאות עוזרים לו? בטוח עוזרים לו? למי הם עוזרים? "אין מְנַרְזִין אֶלָּא לְמַזְרִין". הנסים והנפלאות עוזרים למי שרוצה להאמין, למי שרוצה להתחזק, למי שרוצה להיות עבד ה', למי שמחפש את האמת, למי שרוצה להבין מה עושים פה בעולם, אם יש מנהיג לבירה הזו, כמו ששאל אברהם אבינו, אם זה אמיתי, אם הרצון להבין את המציאות היא אמיתית על מנת לעשות נחת רוח לבורא עולם. יש בורא עולם? כן. מה הוא רוצה?

שתי שאלות צריך לשאול: יש בורא עולם? כן. טוב, מה הוא רוצה? בשביל מה ברא את העולם? מה הוא רוצה ממני? אה, יש את התורה? טוב, זה מה שהוא רוצה – אני מקיים. שלש-ארבע

שאלות, ואתה חוזר בתשובה על המקום. לא צריך נסים ונפלאות.

מובן שבזמן של הסתר פנים, דורות של הסתר פנים, אז בטח שזה עוזר. אמונת חכמים, זה עוזר. אם יש איזה צדיק שגוזר והקדוש ברוך הוא מקיים, הקדוש ברוך הוא גוזר וצדיק מבטל, אם יש בעלי רוח הקודש ובעלי כל מיני יכולות שה' נותן להם – האם זה מחזק את עם ישראל? כן, זה מחזק. האם זה מחזק את כל עם ישראל? לא. מי שלא רוצה להאמין, זה לא מעניין אותו, למרות שהוא יודע שהוא ימות, למרות שהוא יודע שהחיים האלה זמניים, זה לא מעניין אותו. הוא עסוק בעניינים של לקבל לעצמו, להנות מהחיים, או למרוד, תלוי כל אחד איפה הוא מונח.

אז אמונת חכמים, זה דבר חשוב מאד. בשביל זה יצר הרע הכללי מנסה כל הזמן להסתיר את הצדיקים האמתיים ושלא יאמינו בהם, כי כתוב "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", ה' יתברך רוצה שיאמינו במשה עבדו. אבל היצר הרע, שמתנגד לקדוש ברוך הוא, לא רוצה. אז כמה שיותר להחליש ולהגיד 'אה, כן, יש תורה. טוב, נו...', כמו שכשאנחנו היינו בילדות בארגנטינה שמענו שיש תורה, אבל לא ידענו שיש הלכה. לא ידענו שזה מחייב משהו. 'אה, כן, אלה סיפורים שהיו'. אני האמנתי מכל הלב תמיד, אבל לא ידעתי, לא ידעתי שזה מחייב. אמרו 'זה בשביל הדתיים' – 'טוב, בסדר', מה ילד מבין? מבינים? אז כאן אנחנו רואים את כל המהלך הזה של האותות והמופתים ואיך זה משפיע.

והשלב הראשון של המערכה הזו הוא כשמשה רבינו בא לפרעה, וכמצופה, פרעה לא משחרר את עם ישראל והוא עוד אומר "נִרְפִּים אַתָּם נִרְפִּים" ומקשה את העבודה עוד יותר. וכאן כבר יש נסיון – יש נסיון למשה, ויש נסיון לזקני ישראל, ויש נסיון לעם ישראל: 'יא חביבי, האמנו לך שאתה הגואל, שהתגלה אליך הקדוש ברוך הוא – יפה מאד. הלכת לפרעה, כל הכבוד. מה יצא מזה? הוא הכביד עלינו את העבודה. קשה לנו, מר לנו, נורא לנו.'

משה רבינו, יש לו שני תפקידים: עבד נאמן, ורועה נאמן. לפעמים יכולה להיות סתירה בין שני התפקידים? אולי – לכאורה, לכאורה. הנה פה במקרה הראשון הזה, כל מערך ההגנה נפל. מוכר לכם, נכון? לפעמים יש איזו הפתעה במלחמה, וכל המערך נופל. הנה, משה בא, הזקנים ברחו ופחדו לבוא לבית פרעה, הוא ואהרן נכנסים ואומרים את המסר – לא מעניין אותו, הוא מכביד את לבו, אומר "מי ה'", מתכחש לקדוש ברוך הוא, כופר. הוא עושה את עצמו אֶלֹהִים. אם הוא עושה את עצמו אֶלֹהִים, ככל שאדם גאותו יותר, ככה הוא פחות מאמין בה' יתברך, הוא מאמין בעצמו. ככל שהוא עניו יותר, הוא מאמין יותר בקדוש ברוך הוא ופחות בעצמו, בגלל שהוא לא מאמין בעצמו אז הוא עניו, הוא מאמין רק בבורא עולם.

בקיצורו של ענין, הנה השלב הראשון של המלחמה הזו. זו מלחמה. הוא שלח אותו להיות שליח להוציא את עם ישראל מהקליפה, מעושק הקליפה הנוראה, "עֲרֹת הָאֶרֶץ".

פרעה ישב עם החכמים שלו והוא הבין שעם ישראל מתרבה – 'וואו', זה לא טוב בעיניו, יש לו עין צרה על זה שעם ישראל מתרבה, 'מה יקרה? בסוף הם כבר יהיו יותר מאתנו. בסוף הם ישנו פה את הסדר, ואם יבואו שונאים מבחוץ הם יצטרפו אליהם, והם יעלו מן הארץ' – זה הפריע לו, שעם ישראל יברח לו.

למה זה הפריע לו? מה חסר לך? כסף? חסר לך משהו? יש לך הכל, אתה פרעה הגדול. זה בגלל שפרעה יונק מהקדושה של

אז יש לנו פה מה ללמוד. מכל דבר ודבר בתורה מכל אות ואות צריך ללמוד איך לעבוד את ה' ואיך להזהר בכבודו יתברך.

מצד שני, הוא גם לא היה צריך לא להגן על עם ישראל – הוא היה צריך להגן. ועם ישראל, גם כן יש לו פה נפילה, הם נפלו, כי בא הגואל ואומר שהוא בא לגאול אותם, והם האמינו – ופתאום המציאות נראית אחרת. אברהם אבינו לא הרבה אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא. כל מה שהבטיח לו, ופתאום זה נראה כביכול הפוך, והוא לא הרבה. זו גדלות. לכן הוא אמר לו שלאבות הוא התגלה בשם שד"י, ק"ל שד"י, ולא התגלה אליהם בשם הוי"ה, יוהם לא שאלו שאלות. ולכן אני מתגלה בשם הוי"ה – שם הוי"ה, זה שם של הקדוש ברוך הוא שמה שהוא אומר, הוא מבטיח, והוא יקיים – יוהנה אתה שואל שאלות'.

מעניין הדבר הזה. זו התנסות ראשונית, כמו חיילים שיוצאים לקרב. הם למדו הכל, אבל פעם ראשונה שהם פוגשים באויב זה שוק, זה לא כמו בתרגילים. וגם לא יודעים איך הם יגיבו. אף אחד לא יודע איך הוא יגיב. אז הנה כאן, משה רבינו במערכה הראשונה, במגע הראשון בתור הגואל, היתה לו פה בעיה בפניה שלו לקדוש ברוך הוא, והוא נענש על זה.

וגם ישראל, בהתחלה הכל טוב, אמרו יופי, בא לגאול אותנו – ואולי יש פה עוד נושא קטן, הנושא של המחיר: אנשים באים להתייעץ בכל מיני סוגיות. אני אומר להם 'תשמע, לכל דבר יש מחיר'. 'אתה רוצה להתחתן עם האשה הזו שהיא ככה וככה וככה, ואתה ככה וככה וככה – יש לזה מחיר. אם אתה מוכן לשלם את המחיר... אה, אתה לא רוצה? טוב, יש מחיר. לכל דבר יש מחיר, אם אתה עושה, אם אתה לא עושה'. תמיד צריך לנסות להבין את המחיר.

אז כשמה רבינו בא לגאול אותם כשליח של הקדוש ברוך הוא, עם ישראל היו צריכים לחשוב 'נו, מה המחיר? בטח יש איזה מחיר. בטח פרעה יתעצבן. בטח לא יהיה לנו קל. מי יודע מה יקרה, מה נצטרך לעבור' – או שהכל יהיה חלק. אנחנו לא רואים בדרך כלל שכשהקדוש ברוך הוא עושה משהו גדול הוא חלק וקל. לא, הכל נסיונות ועוד נסיונות, לפרט ולכלל, יש מחירים, וזה לא פשוט בכלל.

בגאולה השלמה כבר יגמר כל הסיפור, אחרי יום הדין הגדול, אז כבר תהיה קבלת השכר. אבל עד אז יש נסיונות, ויש לכל תגובה שאדם מגיב – מחיר. אם הוא היה מסכים מיד ללכת להיות הגואל, זה היה טוב? היה קצת צריך לסרב? סרב יותר מדי? – ככה, בכל דבר ודבר אדם צריך לקחת בחשבון לקחת אחריות. יש בחירה חפשית, ויש אחריות אישית, ויש מחיר.

להיות שמחים לעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים!

שה' יתברך יאיר לנו תמיד! ונעשה לו נחת רוח באמת, בפרט ובכלל ובכל הענינים נעשה לו נחת רוח, שכולנו נזכה.

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל העולם דחוף לכל עם ישראל, לכל הנשמות שצמאות לדבר ה', כהכנת הכלים לגאולה השלמה שתבוא בעזרת ה' במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ גם את 'ערב דא"ז', השירים האלה שאנחנו שרים. כל יום כמעט יוצא תקליט שלם. להפיץ את זה! זה מחזק מאד את הנשמות.

תהיו בריאים ושמחים לעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה.

נשמות ישראל. אמרנו את זה על פי הרמח"ל הקדוש, שכשעם ישראל, חלקים מעם ישראל, כל נשמה מ ישראל שנמצאת בחוץ לארץ – נותנת יניקה לסטרא אחרא, פשוט מאד. השר הממונה על אותה המדינה מקבל את השפע המיוחד לנשמה של היהודי, ולוקח את זה לעצמו, ונותן מזה רק תמצית. ולכן המנהיגים של האומות, החכמים שבהם, תמיד אהבו שיהודים ישארו אצלם. הם ראו בזה תועלת – או שהם חכמים, או שהם סוחרים, או שהם יועצים. ראו בזה תועלת. הטפשים לא רצו אותם וגרשו אותם. מבינים?

כאן הוא בא, פרעה מקשה את ערפו, והוא חוזר לקהילה, לעם ישראל. והקהילה מתמרמרת ואומרת לו 'מה עשית לנו? הבאשת את ריחנו אצל פרעה. ולא הוצאת אותנו מכאן' – ואז משה רבינו שואל "לָמָּה הִרְעֵנָה לָעַם הַזֶּה", איי איי איי איי... ועל זה כתוב שהוא נענש. 'אה, "למה הרעותה לעם הזה?" אתה מהרבה אחר מדות'.

תראו, במפגש שהיה למשה רבינו עם הקדוש ברוך הוא בסנה, וכל השלבים שהוא מגלה לו, כל התכנית, הוא מגלה לו את כל התכנית – שהוא יודע שפרעה ימאן, הוא יודע את כל זה. אבל בכל זאת, העם לוחץ, העם לוחץ. ומה יגיד משה רבינו? משה רבינו פונה לשמים.

כאן יש את הענין של הרועה הנאמן. ומה עם העבד הנאמן? היה קשה, הוא נכנס לתפקיד של הרועה הנאמן, לייצג את העם ואת הסבל שלו, שזה יפה, אבל "למה הרעותה" הוא לא היה צריך להגיד. שם הוא פגע בתפקיד השני של עבד נאמן.

עבד נאמן לא שואל שאלות, לא שואל שאלות. הוא יכול לשאול אחרת. פה זה בלשון של תלונה. אסור לדבר עם הבורא יתברך, אף אחד, אפילו לא משה רבינו, בלשון של תלונה, של 'למה עשית לי ככה?' אני שומע את זה מאנשים, לצערנו, 'למה ה' עושה לי ככה?' – 'אדוני, ה' לא עושה לך כלום. זה אתה והעוונות שלך. "ה' צלך", ה' כמו הצל שלך. איך שאתה עושה, ככה עושים לך, מדה כנגד מדה'.

אז לא שואלים למה. היה צריך לשאול משהו אחר, בצורה אחרת, עדינה יותר: 'טוב, מה עושים עכשיו? ההוא הקשה את העבודה, ועם ישראל מתמרמר. רבונו של עולם, מה אנחנו עושים?' זה היה יכול להיות טוב, לעניות דעתי.

בתוך המלחמה בתוך הקרב קשה מאד לדייק. כשאדם יושב מהכורסא שלו הוא מבסוט וקל לו לתת עצות, לדבר. אבל כשהוא כבר בתוך המלחמה בעצמו – זה כבר לא כל כך קל, לא כל כך פשוט בכלל, לא בעיני הפרט ולא בעיני הכלל ולא בשום דבר. מאד קשה להיות מדויק בבחירה. ומאד קשה למנהיגים להיות מדויקים בבחירה, לכל המנהיגים, לכל סוגי המנהיגים, קשה מאד, מאד. שלא נדבר על היצר הפרטי של המנהיג ועל היצר הפרטי של העם, ועל היצר הכללי שנלחם בעם ישראל ורוצה להכשיל.

והנה, במערכה הראשונה הזו נראה שהסטרא אחרא הכללית הצליחה לתת פה מכה שגרמה למשה רבינו, שאין גדול ממנו, להגיד "למה הרעותה". אז מה יגידו, מה נגיד אנחנו, אזובי הקיר. על כל זה אנחנו מדברים בשביל ללמוד למעשה, איך אנחנו צריכים להתנהג.

וכשהחוס עולה, כשהמערכה מתחממת, לא משנה מה – צריך להרגע, לשתות כוס מים, לשבת טוב טוב, להבין את מפת הקרב: מי נגד מי, מה נגד מה, מה היצר רוצה, הפרטי, הכללי, מה אני הקטן יכול לעשות, יש לי מה להגיד? אין לי מה להגיד? אה, כדאי שאני אתפלל עכשיו? נבקש עזרה משמים? מה לעשות? להתייעץ? ככה זה.

מתוך נפשי – התחדדות הנפש לעולם המשתנה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ח טבת תשפ"ו

- א. לפעמים אדם משקר לעצמו ומנסה 'לסדר את העובדות' כך שיתאימו לאינטרסים שלו. ואיפה האמת?!
- ב. בלי אמת מה יהיה על האדם?
- ג. לעתים אדם מאשים את כולם חוץ מאת עצמו.
- ד. אדם שהיה שפוף צריך להזהר שלא לעבור לקיצוניות השניה ולהפוך להיות 'נפוח' ומתגאה כל העת.
- ה. אל תהיה בטוח שאם אתה צודק אתה צודק בכל! יכול להיות שיש נקודה שבה אתה טועה ואינך צודק בה כלל – ודרכה היצר הרע עלול להרוס את חיך, ר"ל.
- ו. יש להשמר שלא לקבל ולא להוציא שם רע.
- ז. אשרי אדם היודע את מקומו ואת מיקומו ושאינו מתגאה.
- ח. מי שמנסה להפעיל מניפולציות, לבסוף מסתבך בהן.
- ט. צריך להזדכך עוד ועוד – למען שמו באהבה.
- י. עבירה גוררת עבירה. היא אינה גוררת מצוה – אל תרמה את עצמך.
- יא. השתדל שלא להקשות על סביבתך. "ואהבת לרעך כמוך".
- יב. איש עסקים מוצלח יודע לאילו עסקים לא להכנס. צדיק יודע לאילו סוגיות לא להכנס.
- יג. אם יצאת מאיזון – שב, נוח, וערוך חשבון נפש ובדיקה של 'מפת הקרב' כדי לזהות היכן טעית, איפה הגזמת ואיפה התרשלת.
- יד. היצר הרע מושך לחיצוניות של החיצוניות. אל תסכים לכך! היכנס לפנימיות של הפנימיות.
- טו. לדבקות זוכים רק ע"י מלחמה, נקיות, התמדה וענוה.
- טז. אל תתהדר בעיני הזולת על חסדיך.
- יז. מי שחוטא שלא יתהדר בנוצות לא לו. קדושים מעלים ניצוצות. חוטאים מפילים ניצוצות לסטרא אחרא.
- יח. אדם יכול להיות בקי וחרף בתורה, אך הכל מתוך גאווה פנימית...
- יט. אם יש אהבה, כבוד הדדי, חברות ויראת שמים – בס"ד, הזוגיות תצליח!
- כ. יש תפוח אדום ויפהפה, אך רקוב מבפנים. ויש תפוח שמראהו חצי יבש, אך אין בו שמץ רקבון...
- כא. הגאולה תפרוץ! כמו בגאולת מצרים.
- כב. כעס, עצבות וגאווה – מסלקים את החכמה, את רוח הקודש ואת הנבואה, ר"ל.
- כג. איש האמת הוא בבחינת מחוסר-בית בעולם הזה!
- כד. הזהר: גם מאחורי אדם מחייך יכול להסתתר נמר!
- כה. אם אדם זכה, מגלים לו סודות רבים משמים. ואם לא זכה – בס"ד עוד יזכה.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה, להפיץ גם את 'ערב דא"ז', 'שירי אמת', שנמצאים באתר החסידות – הם תרופת פלא לנשמה!
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!